

serer Ernst Meyer (Handelen), Folketingsmand Pinstrup (Landbrugsraadet) og Folketingsmand Niels Frederiksen (Husmandsforeningerne). Endelig var de samvirkende Fagforbund repræsenteret ved Formanden for disse, Landtingsmand C. F. Madsen og Næstformanden Vilh. Nygaard samt Formanden for Træindustriarbejderforbundet V. S. Petersen.

Valutaraadet afgav den 5. November 1924 en Beretning, hvori enstemmigt blev udtalt: „Valutaraadet er enigt med Ministeriet i, at der ikke nu bør planlægges eller træffes Beslutning om en Nedsættelse af Kronens Guldværdi, men at alle Bestræbelser bør rettes paa at standse Kronens Fald og fremme en Bevægelse opad.

Raadet finder det paakrævet, at der, inden Loven om Suspension af Nationalbankens Guldindløsningspligt forøyes, træffes en Ordning, hvorved der indtil 1. Juli 1925 opretholdes en Sælgerkurs paa Dollars, der svarer til en Guldværdi af den danske Krone paa omkring 65 Ø., og at denne Sælgerkurs i de følgende 3 Halvaar nedsættes, saaledes at den danske Kronens Guldværdi i hvert Halvaar stiger efter en Skala og paa en Maade, som maa være Genstand for nærmere Forhandling mellem Nationalbanken og Ministeriet. Raadet har med Tilfredshed modtaget Beretning om, at en ligeledes af Raadet ønsket Forhandling om en saadan Ordning er begyndt, og tilraader, at denne tilendebringes, saaledes at der, naar Forslag vedrørende Valutaspørgsmaalet snarest muligt forelægges Rigsdagen, kan foreligge endelig Vished for, under hvilke Forudsætninger Nationalbanken mener at kunne paatage sig en saadan Forpligtelse, og hvilke Ofre den vil yde til Ordningens Gennemførelse.

Saafernt der kan træffes en Ordning, hvorunder Nationalbanken paatager sig Forpligtelser til at opretholde den fornævnte Kurs og yde de fornødne Ofre, kan Raadet tilraade, at Statens Gæld til Nationalbanken tilbagebetales ved Midler tilvejebragte gennem særlige Lovgivningsforanstaltninger af en saadan Art, at Nationalbankens Seddelomløb ved Tilbagebetalingen kan formindskes. Raadet kan under de samme Forudsætninger anbefale, at Moratorieloven forlænges paa 2 Aar fra 31. December 1924.“

Efter at de allerede før Afslutningen af Valutaraadets Arbejde indledede Forhandlinger havde ført til Enighed mellem Regeringen og Nationalbanken, udarbejdede Regeringen et Lovforslag, der efter Ministerens Udtalelse „repræsenterer det samlede Resultat af de Overvejelser, der fandt Sted i Valutaraadet, og de Forhandlinger, der har fundet Sted mellem Repræsentanter for Ministeriet og Nationalbankens Direktion“.

Dette Lovforslag gik ligesom den senere vedtagne Lov ud paa at forlænge Nationalbankens Moratorium, Fritagelsen for